

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNILE IAȘI ȘI SUCEAVA

Bine ați venit scumpi oaspeți!

Țara întreagă a urmărit cu viu interes vizita pe care conducătorii de partid și de stat au făcut-o în regiunile Iași și Suceava. Aspectul sărbătoresc al orașelor și satelor vizitate, entuziasmul miilor de cetățeni, cuvintele de însoțire pe străvechile și frumoasele plaiuri moldovene sunt manifestări care constituie prin ele înlece cea mai grăitoare mărturie a dragostei poporului față de conducătorii iubiți. Primii care au avut în mijlocul lor pe tovarășii Nicolae Ceaușescu, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăș, Iosif Banc și Virgil Trofin au fost locuitorii orașului. La sosirea trenului în gara frumos imobilizată, miile de cetățeni au izbucnit în urale și aplauze, aclamând îndelung pentru partid, pentru conducătorii de stat și de stat însoțiți de cele mai calde manifestări de dragoste și bucurie s-au îndreptat spre fabrica de rulmenți. Creată cu treisprezece ani în urmă, vârstă la industrializării socialiste, uzina produce azi două milioane șapte sute de mii de rulmenți, în 356 de țări. O mare parte din producție se exportă în țările. Harnicul colectiv al fabricii dă statului, fiecare zi, o jumătate milion de lei beneficii. La plecarea, apreciind realizările obținute de harnicul colectiv birădean, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat frumoasele perspective ce

stau în fața uzinei, mulțumind totodată pentru primirea călduroasă.

În continuarea călătoriei, trecind prin satele înveșmîntate sărbătorește, conducătorii de partid și de stat sînt întâmpinați în comunele Sirbi și la Podul Doamnei de țărani cooperatori care îi cîntesc cu piine și sare, cu vin roșu, cu gustoase plăcinte moldovenești și, după tradiție, oaspeților li se oferă mieii cu lina albă, împodobiți cu funde roșii. Se încing hore în care se prind laolaltă gazde și oaspeți.

La Vaslui, o mare mulțime de oameni aclamă sosirea conducătorilor. Salutînd pe locuitorii străvechiului oraș Vaslui, unde a trăit și a luptat Ștefan cel Mare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că în anii noștri aceste meleaguri trăiesc o nouă istorie, scrisă cu faptele de muncă ale celor ce făuresc noul chip al Moldovei strămoșești, ca și al celorlalte regiuni ale patriei. Ridicarea economică a acestui raion este parte integrantă a politicii generale a partidului, care are drept scop să facă România socialistă — țară liberă și independentă, egală în drepturi cu toate națiunile lumii — mereu mai îmbelșugată, mai frumoasă, mai puternică.

Popasul făcut în comuna Tanacu a prilejuit o emoționantă manifestare a dragostei țărănimii cooperatiste din partea locului, față de conducătorii de partid și de stat. Cooperativa ființează de 14 ani și gospodărește 5 000 hectare teren. Ca urmare a sporirii avuției obștești și creșterii valorii zilei muncă, a crescut nivelul de trai al cooperatorilor.

În încheierea vizitei a avut loc un miting la care au luat parte mii de țărani cooperatori din Tanacu și satele învecinate. Luînd cuvîntul, tovarășul Nicolae Ceaușescu a transmis celor prezenți și prin ei tuturor locuitorilor raionului Vaslui, salutul călduros al Comitetului Central al Partidului. Vorbînd despre cele văzute în cooperativă, el a spus că aceste realizări sînt rodul muncii harnice a țărănilor și totodată dovada grăitoare a justeții politicii partidului care a îndrumat întreaga țărănire pe calea unirii în cooperative agricole.

Participanții la miting și-au exprimat prin vii aclamații deplină lor încredere și profundul atașament față de politica înțeleaptă a partidului de dezvoltare a agriculturii, de înflorire a întregii țări.

Iașul, vechi leagăn de cultură românească, i-a primit pe conducătorii de partid și de stat în Piața Unirii, în locul unde, în urmă cu 107 ani, înaintașii noștri au încins hora bucuriei, cîntînd într-o zi geroasă de ianuarie legămîntul pe veci, unirea Principatelor Române.

Sosirea în piață a oaspeților este întâmpinată cu nesfîrșite ovații. Mulțimea flutură stegulețe roșii și tricolore, buchete de flori; mij de glasuri aclamă, răsună aplauze și urale în cinstea Partidului Comunist Român, a conducerii sale.

Primul secretar al comitetului regional de partid, tovarășul Miu Dobrescu, rostește un cuvînt de bun venit.

În aclamațiile și uralele celor prezenți a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

COPIIĂRIE FERICITA

De cîte ori călătoreşti la ţară, nu uit să cauţi cea mai dragă privelişte: grădiniţa de copii şi şcoala. Mindria mea este sporită de faptul că întilnesc pretutindeni o duioasă şi remarcabilă grijă pentru educaţia copiilor. În acest sens stau mărturie şcolile noi, răsărite frumos pe întinsul patriei, ca o uriaşă paşişte de narcise. Stau mărturie, de asemenea, şi pe ele ar fi trebuit să le amintesc întâi, casele de naşteri, moaşele cu diplomă, doctorii mamoşi, doctorii pediatri şi medicamentele gratuite fiind vorba de suferinţa unui copil. Mai stau mărturie cărţile pentru copii din bibliotecile sateşti, emisiunile de radio şi televiziune, teatrele şi cinematografele, cărţile gratuite pe care orice şcolar le află pe pupitru la începutul anului şcolar, excursiile şcolare şi jucăriile din lumea vastă a grădiniţelor sezoniere. Toate acestea stau mărturie şi constituie o realitate în care evocarea tristă a propriei noastre copilării îşi găseşte o bucurie şi o recunoştinţă, din inimă. Mulţi dintre noi am avut o copilărie tristă şi săracă, dar am devenit părinţi, avem copii şi nepoţi şi ne bucurăm că ei au o copilărie fericită. Pe vremea propriei noastre copilării era o „săptămînă a laptelui”, dar mulţi copii mureau din cauza subalimentării şi este momentul să ne anintim încă

o dată de reportajul în care Geo Bogza zugrăvea, într-un sat dobrogean, imaginea dezolantă a unei familii care minca lapte... cu ardei iuţi. E un prilej de bucurie să vezi azi, în orice sat te-ai duce, grija pe care conducerile cooperativelor agricole de producţie o manifestă faţă de copii. Garniţe cu lapte, coşuri cu ouă, cuptoare întregi de piine, oale smălţuite, pline cu cele mai gustoase mîncăruri ale cătuşii sezoniere. Sufrageriile acestor grădiniţe, ca şi dormitoare, liliputane, ca şi camerele cu jucării, atrag atenţia prin acurateţea lor, făcîndu-ne să ne pară rău că nu mai sintem şi noi copii.

Am văzut la Oltina, la Cumpăna, la Slobozia-Mindra, la Băileşti (ca să pomenesc numai cîteva locuri şi exemple) consiliile de conducere ale cooperativelor agricole de producţie dezbătînd cu maximă seriozitate şi dragoste modul în care urmau să fie folosite acele sume din buget repartizate copiilor şi grădiniţelor sezoniere.

Ziua de 1 Iunie îmi prilejuieşte aceste rînduri pe care le caligrafiez cu un creion surizător şi încîntat de viaţa şi sănătatea milioanei de copii ai patriei mele. Tuturora le urez să se facă mari.

Petru VINTILĂ

Copilărie fericită

Carnet de reporter

ACT CULTURAL

Inainte de a intra cu trenul în gara Ruginoasa, te întîmpină severe ruinele palatului lui Al. I. Cuza, vestigiile maiestuoase ale trecutului, martore unor realităţi sperate odinioară şi împlinite acum.

Aceste ziduri vechi ne-au prilejuit o descoperire am zice mărunţă, dar cît de interesantă, cît de grăitoare! Ne-a fost dat să ascultăm amănunte puţin cunoscute despre ruinele palatului, furnizate de un brigadier de la cooperativa agricolă de producţie, pe nume Gheorghe Panciu.

„Palatul — spunea el —

a fost numai reconstruit de Cuza, el fiind construit de fapt de Săndulache Sturdza, de la care domnitorul l-a cumpărat”. O asemenea precizare era de natură să uimească fiindcă nu oricine ar fi ştiut-o, dar fişa de cititor a lui Panciu indică un interes puţin obișnuit pentru istorie. Acest băiat nu prea înalt, modest şi surizător, „veteran” al echipei de dansuri din Dumbrăviţa (sat aparţinător), l-a citit pe Eminescu, Creangă, Tolstoi, Jules Verne, iar pe Mihail Sadoveanu l-a citit nu o dată şi nu pentru simpla plăcere a dina-

micii acţiunii. Romanul „Neamul Şoimăreştilor” a fost parcurs de patru-cinci ori. Filmul după aceeaşi carte l-a văzut întâi la televizor, apoi la cinematograf iar emoţia pe care a trăit-o o comunică vibrant, deşi prin cuvinte simple. Alt roman istoric sadovenian, „Fraţii Jderi”, l-a încîntat prin culoarea descrierilor, prin felul „cum sint zugrăviţi oamenii acelor timpuri”. Interesul se schimbă în pasiune. Aveam în faţă un om căruia cultura i-a devenit un bun de neînlocuit, ale cărui înclinaţii înnăscute şi-au găsit azi împlinirea dorită. Simplul brigadier

Cronică

DOUĂ PIESE PENTRU AMATORI

Numeroasele formaţii de teatru ale caselor de cultură, cluburilor sindicale şi cămineilor culturale, au nevoie de o listă cît mai bogată de titluri de piese „scurte” permanent improspătate şi valoroasă, din care să-şi aleagă subiectele potrivite repertoriului specific fiecăreia. Multe din aceste formaţii cu orizonturi diferite, au de acum o adevărată tradiţie şi deci posibilitatea deplină a unui profil artistic propriu de calitate.

Iată pentru ce considerăm binevenite cele două piese într-un act — „Adolescentul” de Horia Lovinescu şi „Trenul de la ora zero” de Ion Vintilă, editate de Casa Centrală a Creaţiei Populare în colecţia „Teatrul pentru amatori”. Cu atît mai mult, cu cît „Adolescentul” este o realizare a genului.

Horia Lovinescu într-o desăşurare complexă de planuri, face din acuzarea minciunii firul roşu şi nodul dramatic al piesei sale. Minciuna cu care părinţii îl izolează pe Dinu de cei din jur şi de propria judecată, prăbuşeşte universul său interior, armonios şi plin de aspiraţii frumoase.

Laşitatea pe care tatăl a dovedit-o în faţa tovarăşilor de muncă şi a societăţii, înseamnă numai începutul dramei. Ea este adîncită de minciuna cu care mama înţelege să-şi scuze soţul ca să-şi ferească astfel copilul de ruşine. Toate acestea influenţează negativ caracterul copilului.

Dintre personajele piesei, Iulia este cel menit de autor să contribuie la rezolvarea dramei prin acuzarea fără echivoc a minciunii şi prin încrederea sa de nezdruncinat în puterea adevărului.

Piesa „Adolescentul” dezbate pînă la capăt într-un singur act, o teză cu multiple implicaţii morale. Cunoaşterea şi adevărul constituie un pilon al societăţii noastre, un element de bază în formarea conştiinţei şi personalităţii omului acestei societăţi. Cu o mare

putere de sinteză pe suprafaţa unui singur act se înnoadă o problemă bogată cu un mesaj mobilizator.

Faptul că în centrul piesei se află un adolescent cu psihologia sa fascinantă, cu sufletul său nepătat dar plin de nedumeriri, cu o mare nevoie de dreptate şi de generozitate în porniri, cu tendinţa sa de independenţă în judecarea oamenilor şi în crearea unei vieţi personale, dă amplitudine dramei, limpezim cruciale ideii de bază şi forţă sensului ei educativ.

★

Ideea principală a piesei lui Ion Vintilă „Trenul de la ora zero” este de asemenea, interesantă: Spiritul de răspundere apără ceea ce este valoros, iar lipsa spiritului de răspundere are efecte uneori distructive. În ilustrarea acestei idei piesa ne vorbeşte despre răspunderea medicului în societate.

În timp ce toate cercetările ştiinţifice ale chirurgului Androne sint închinat. triumfului vieţii asupra morţii, preocupările colegului său mai tînăr Petrică urmăresc în principal cariera în sine.

Deşi — repetăm — conţine o temă majoră şi are unele calităţi evidente, piesa lui Ion Vintilă comprimă schematic acţiunea, se risipeşte în diverse implicaţii şi probleme secundare ce rămîn deseori numai enunţate. În acest sens personajele capătă un fel artificial de a vorbi.

După părerea noastră nici indicaţiile de regie care însoţesc piesa, nu risipeşte aceste confuzii ale textului dramatic. Ele nu ţin seamă de slăbiciunile acestuia şi nu indică în consecinţă nici mijloacele concrete care le-ar putea acoperi.

Editarea îngrijită a celor două piese amintite rămîne, dincolo de lipsurile ce privesc „Trenul de la ora zero”, o îmbogăţire preţioasă a colecţiei „Teatrul pentru amatori” pe care o aşteptăm continuată cu permanentă exigenţă.

G. GEORGESCU

incepea să-şi contureze personalitatea pe care i-o cerea participarea activă la actul de cultură

Setea de cultură îmbracă şi alte forme. „Înainte — ni se spune — ţinerele perechi, după căsătorie, dispăreau de pe scena căminului”. Se făcea simţită presiunea unor așa-zise principii moralizatoare după care obligaţiile familiale nu se puteau împăca cu „expunerea” pe scenă a unuia sau altuia dintre soţi. E cunoscut cazul Elenei Mămăligă, dansatoare pasionată, care, după căsătoria sa cu Costache Buciuc, şi-a adus şi soţul pe scenă, transmîndu-l astfel bucuria participării la o formă a vieţii culturale şi nevoia de a-şi lărgi orizontul spiritual.

Cine spune Ruginoasa se gîndeşte desigur întâi la străvechile ei relicve. După ce cunoaşte satul îl impresionează însă tulburătoarele lui noutăţi. Redăm din ele, spre ştiinţă, cîteva:

— Biblioteca satească din

Ruginoasa are 14 000 de volume.

— Generaţia vîrstnică află şi ea în primele rînduri ale bătăliei pentru cultură. 65 de ani Toader Amarar şi la 67 de ani Alexan Axinie sint posesorii urdin cele mai bogate fişecititor.

— Toate cadrele de răspundere (membrii comitetului executiv, cei din conducerea C.A.P., cadrele didactice) participă la viaţa culturală.

— Cei care nu fac parte echipei de dansuri, (formă vestită aici), fac parte din sau, dacă nu sint nici ei, îi află neapărat într-un alt al frontului cultural.

Sint cîteva fapte semnificative pe care le-am găsit această comună a regiunii pe care le-am fi putut oriunde, îmbrăcînd poate haină, dar vorbind despre acelaşi sens profund şi mult al cuceririlor noastre.

Marilena VULP

CULTURA CARTOFULUI

■ O broșură căutată ■ Intrebunțări multiple ■ Scurtă incursiune în trecut ■ Extinderea mecanizării ■ Soiuri de mare productivitate

În această primăvară, biblioteca regională Suceava a recomandat surorilor ei mai mici de la comuna prezentarea unei broșuri care s-a bucurat de o largă audiere în rândul cooperativelor agricole. La Mihoveni, ca să dăm un singur exemplu, prezentarea broșurii cu pricina a fost ținută în trei locuri: la căminul cultural, la brigada I de cîmp și la sectorul zootehnic. Peste tot, discuții aprinse, interesante. Biblioteca Sanda Popinciuc avea șase exemplare din această cărțică. S-au distribuit toate ca piinea caldă. Să fi fost de trei ori, de cinci ori pe atîtea și tot n-ar fi ajuns. Mult solicitata broșură poartă titlul „Cultura cartofului”, numele latinesc al eroului ei fiind *Solanum tuberosum*.

Larga folosire în alimentație a tuberculului de cartof se datorește proprietății lui de a înmagazina o mare cantitate de amidon și de vitamine A, B și C. Dar *Solanum tuberosum* este, totodată, o materie primă pentru industria spirtului, a amidonului, a glucozei și a dextrinei (substanță întrebunțată ca apret textil, ca surrogat al gumei arabe și la prepararea unor cleiuri vegetale).

În sfîrșit, cartoful are și o biografie, nu lipsită de senzațional, înrudită cu cea a tutunului. Originar din America, a fost introdus în apusul Europei la sfîrșitul secolului al XVI-lea, în țara noastră la începutul secolului al XIX-lea. Se știe că tutunul s-a răspîndit la început pe ascuns, împotriva fumătorilor fiind prevăzute, în multe state, pedepse dintre cele mai aspre. Cartoful, deși nu aduce decît foloase, nu s-a bucurat nici el de o primire mai bună.

Șiretlicul lui Parmentier

Așadar, europenii începuseră a fuma în văzul lumii sau pe ascuns, dar de cartofi nu se atîngea niment.

Cooperativa agricolă de producție din comuna Movila Mi-resei, raionul Brăila, dispune de 6.350 păsări.
În fotografie: aspect de la sectorul avicol

Se credea că tuberculul rotund, oval sau lunguieț, adus de marinari de peste ocean, ar fi otrăvitor. Cel care și-a propus să infirme această credință greșită și să pună cartoful în toate drepturile lui a fost parizianul Parmentier.

Avînd și sprijinul autorităților, Parmentier a îngrădit un teren pe care l-a semănat cu cartofi. Nimeni nu trebuia să știe ce se află dincolo de gardurile păzite de străji. La vremea recoltatului însă, străjile au primit, tot în cea mai mare taină, ordinul de a se face că nu observă nimic dacă populația va încerca să sară peste gard și să fure.

Gardul, paza, lucrările misterioase efectuate dincolo au trezit curiozitatea parizienilor. Și au început să se apropie tot mai mult de gard. Apoi l-au sărit, cu concursul străjilor, și au furat cartofi. Astfel, stratagema lui Parmentier a prins. Oamenii s-au încredințat, în număr tot mai mare, că tuberculul de cartof este gustos și hrănitor. Drumul lui *Solanum tuberosum* către centrul și estul Europei era deschis.

Pretențiile cartofului

Cu multiplele lui întrebunțări în alimentație și în industrie, cartoful are pentru economia țării noastre o mare însemnătate. Directivele Congresului al IX-lea al Partidului prevăd ca producția anuală de cartofi să crească în cincinal cu 20 la sută față de media anilor 1961—1965. Pentru sporirea recoltelor de cartofi, s-au luat măsuri în toate zonele cu pondere mare la această cultură. S.M.T.-urile din regiunile Suceava, Brașov și Mureș-Autonomă Maghiară au fost înzestrate cu un prim eșalon de 336 mașini de plantat cartofi și cu un număr apreciabil de utilaje (rarețe și marcatoare) care să asigure plantarea semimecanizată. Pretutindeni a fost băgată sub brazdă numai sămînța cu o valoare biologică ridicată, din soiuri de mare productivitate.

În regiunea Suceava, s-au pus cartofi pe 19.228 ha. „Un adevărat raion cu cartofi” spun specialiștii de la U.R.C.A.P., menționînd că suprafața hărăzită acestei culturi este cu 500 ha mai mare decît cea planificată și cu 3.000 ha mai mare decît acum un an. Depășirea aceasta grăiește de la sine despre rentabilitatea cartofului. El aduce venituri mari. De pildă, la cooperativa agricolă de producție Bosanci, cultura cartofului ocupă 515 ha,

adică a șasea parte din suprafața arabilă a unității, asigurînd 33 la sută din totalul veniturilor.

Inginerul agronom Ion Ițcuș de la Bosanci cunoaște amănunțit pretențiile lui *Solanum tuberosum*, fiind, cum spunea un membru cooperativ, „tatăl cartofului”. Nu vom aminti aici că, în ceea ce privește producția medie de cartofi la hectar pe anul 1965, cooperativa agricolă Bosanci a ocupat locul I în cadrul regiunii Suceava, care, la rîndul ei, a fost prima pe țară. Aceasta ar putea să lezeze modestia și discreția tovarășului Ițcuș, îndeobște cunoscut ca om căruia îi place să tacă și să facă. De aceea, ne mărginim a prezenta pe scurt filmul lucrărilor efectuate la Bosanci pentru noua recoltă.

Mai întii, arăturile de toamnă, care asigură un spor de producție de aproximativ 30 la sută. Apoi, discuitul și grăpatul, în vederea menținerii umidității în sol și, în sfîrșit, administrarea de îngrășăminte naturale și

chimice pe întreaga suprafață. Cît privește sămînța, trebuie spus că soiurile superioare au învins definitiv soiul local, cu slabe însușiri productive. Astfel, soiul Mercur ocupă 400 ha, Urgenta 67 ha și Bindje 45 ha. Soiului local nu i s-a mai rezervat decît o palmă de loc, cîteva hectare. Este un fel de ultim examen înainte de consacrarea lui ca piesă de muzeu în casa-laborator. El nu mai poate rezista în fața, bunăoară, a lui Mercur, care a dat pe unele sole și 27 tone la hectar, impunîndu-se totodată prin proprietăți culinare net superioare.

Plantatul în rînduri drepte și la o adîncime uniformă, efectuat cu utilaj modern, a înlesnit mecanizarea lucrărilor de întreținere și de combatere a dăunătorilor. Oamenii i-au dat deci cartofului tot ce îi trebuie. Rămîne ca și el, în condiții normale de climă, să răsplătească eforturile făcute.

Nicolae CULCEA

Dă cîmpului, să-ți dea!

Membrii cooperativei agricole din Chirnogeni au cules, în anul trecut, cîte 3.270 kg. griu, 3.650 kg porumb și 1.910 kg floarea-soarelui la hectar. Aceasta în condițiile celui mai sudic raion al regiunii Dobrogea, raion aflat în calea tuturor vînturilor, cunoscut în general ca o zonă secetoasă. Povestind despre faptele amintite, în calitate sa de delegat la Congresul cooperativei agricole de producție, Gheorghe Tîrșe a mai arătat, spre știința celor prezenți, că membrii sus-numitei cooperative au obținut, în același an, un venit bînesc de aproape 15,5 milioane lei. Și ca să fie mai explicit, tovarășul Tîrșe a adăugat anume că producțiile realizate la hectar le-a îngăduit să vîndă, pe bază de contract, peste 600 vagoane de griu și porumb. Cine vrea cu tot dinădinsul să afle cît s-a încasat n-are decît să calculeze. Amintiții gospodari țin să ne pună la îndemînă cîteva date profund semnificative. De pe fiecare hectar cu porumb s-au valorificat pe bază de contract cîte 1.766 kg. La griu cantitatea contractată a fost de 1.959 kg tot la hectar. Cei care cunosc cît de cît locurile vor desluși din aceste cifre că, nu cu mulți ani înainte, pe aici, de pe același hectar nu se obținea nici pe jumătate cantității contractate.

Acestea sînt faptele. Doritorii de noutăți și amănunte îi vor găsi acum pe cei din Chirnogeni ca și pe cei din Comana, Osmancea și alte cooperative agricole din raion, aplecați cu grijă peste rîndurile cu porumb sau cu floarea-soarelui, îngrijind fiecare plantă cu gingășia cu care mama își îngrijește pruncul abia născut. Fiindcă zic ei, dacă zicala „Ce sameni aia răsare” e valabilă

peste tot, apoi cu atît mai dreaptă-i ruda ei, după care „cum îngrijești planta așa te va răsplăti”.

Toate acestea îmi amintesc o întîmplare petrecută la Bărcănești, comună aflată în apropierea orașului Ploiești. Brigada condusă de Ioniță Pricopie, azi președintele cooperativei agricole, obținuse peste 5.000 kg porumb la hectar. „Pe o parcelă destul de mare însă, arăta Ioniță, din cauza unei greșeli de calcul în administrarea îngrășămintelor plantele au ieșit atît de firave încît la un moment dat toți credeau că vor pieri. Înțelegeți cît eram de amăriți. Eram în stare să stăm și noaptea lingă ele, să scormonim la fiecare fir să le udam. Și rezultatul? Aici am scos cea mai frumoasă recoltă”.

Rățișoara e nume frumos, dar temut. Un atac de rățișoară într-un lan de porumb sau de floarea-soarelui, dacă nu e semnalat și combătut la timp cu Heclotox, poate nimici întreaga cultură din lanul atacat. Asta firește că se știe. Atîta însă nu e de ajuns. Important este controlul permanent și măsurile operative de combatere. Așa au izbutit cooperativii din Baldovinești-Brăila să-și salveze un lan de zeci de hectare. Văzîndu-i la lucru în acel an, oricine și-ar fi putut da seama cît prețuiește spiritul de prevedere și grija pentru apărarea bunului obște.

Iată înțelesul unei atente îngrijiri a culturilor și izvorul sporului de recoltă. „Cum le îngrijești așa te vor răsplăti”. Și sînt destui care ar trebui să nu uite că depinde de ei cît va fi la toamnă sporul de recoltă.

CI. MUNTEANU

NOI PRODUSE CHIMICE PENTRU AGRICULTURĂ

■ IERBICID
PRODUS
LA COMBINATUL
CHIMIC BORZEȘTI

■ SPOREȘTE
GAMA
DE
ANTIDĂUNĂTORI

„Detox”, „Heclotox”, „Duplitox” sînt produse chimice pentru combaterea dăunătorilor, binecunoscute și apreciate în unitățile agricole. Ele poartă marea marelui Combinat de pe valea Trotușului. În acest an, chimiștii de la Borzești înscriu noi și importante succese în acțiunea de sprijinire a agriculturii. La loc de frunte se află obținerea pe scară industrială a ierbicidului „2,4 - D” denumit în limbaj uzual — „Diclordon sodic”.

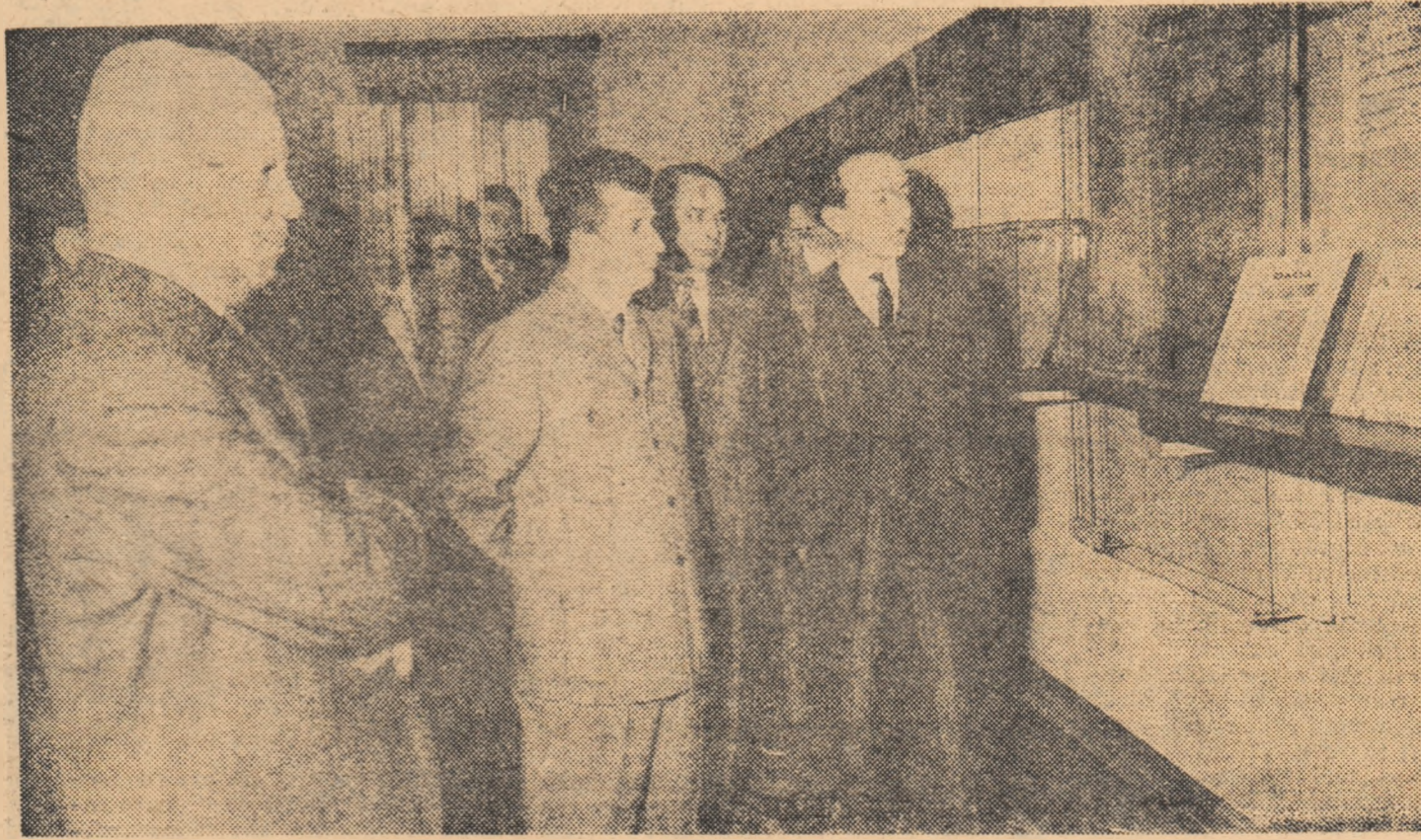
Cerintele de „Diclordon sodic” sînt tot mai mari, deoarece noul produs are un puternic caracter selectiv. Cea mai sensibilă buruiană la atacul acestui produs chimic este rapița sălbatică, după care urmează în ordine: mazăricea, urdă vacii, loboda, cinepa sălbatică, pălămîda, hrișca ureătoare, știrul, ciurlanul, rugii. Ca urmare a tratamentului, aceste buruieni nu mai înfloresc, rămîn pitice, iar apoi, în cîteva zile, se usucă și pier. Primele cantități de „Diclordon sodic”, produse la Borzești au și sosit în unitățile agricole pentru a fi utilizate la „plivitul chimic”. Realizarea pe scară industrială a ierbicidului „2,4 - D” va aduce o importantă contribuție în acțiunea de combatere a dăunătorilor.

După fabricarea noului ierbicid, chimiștii de la Borzești pregătesc alte realizări. Ei vor produce în curînd: „Pinetox” — un insecticid eficient și economic pentru pomicultură; „Perimidin” — fungicid pentru pomicultură și vor dubla capacitatea de fabricație a fungicidului „Cripotidin” utilizat cu succes în combaterea mîlurii griului.

S. SIGARTĂU

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI

Conducătorii de partid și de stat în vizită la Muzeul Unirii din Iași

(Urmare din pag. 1)

De la România burghezo-moșierească la România de azi am străbătut un drum lung. Poporul nostru a dat în trecut multe jertfe în lupta pentru independență națională, pentru a deveni stăpîn pe soarta sa, pentru a-și făuri viața așa cum dorește. Aceste jertfe au făcut posibil ca noi să construim astăzi socialismul, ca patria noastră să devină puternică, înfloritoare. Această parte a țării noastre — Moldova, orașul Iași, au cunoscut, de asemenea, lupte grele, au dat mulți luptători de seamă pentru cauza fericirii poporului nostru. De aici, din Iași, s-au ridicat numeroși cărturari care au adus o contribuție însemnată la făurirea limbii și culturii românești. Și astăzi Iașul este unul din centrele importante ale culturii, ale progresului României socialiste.

Cinstind memoria înaintașilor, a lui Ștefan cel Mare, a lui Cuza, Kogălniceanu, Eminescu, Creangă, Vasile Alecsandri și a altora, care s-au afirmat, într-un domeniu sau altul, ca patrioți și luptători hotărâți pentru înflăcărea României, ne înțecim totodată eforturile pentru a dezvolta industria, agricultura, știința, pentru a ridica întreaga țară spre culmile civilizației și progresului. Noi am realizat multe lucruri în toate regiunile, ca și aici, la Iași, și în întreaga Moldovă. Sintem de zece ori mai bogați, ca să spunem așa, față de 1938, dar cu toate acestea mai avem multe de făcut pentru a putea afirma că poporul nostru a ajuns la nivelul la care să se bucure din belșug de toate binefacerile civilizației, de toate cuceririle omenirii. Pentru realizarea acestor țeluri spre care ne conduce partidul, trebuie să ne concentrăm toate eforturile.

Congresul al IX-lea al P.C.R. a trasat un program măreț, realizarea lui nu este o sarcină ușoară. Primele 4 luni au fost începute bine și în industrie, și în agricultură, rezultatele obținute arată că prevederile planului cincinal sint realiste, pe măsura forței și posibilității poporului nostru. Ele vor fi, fără îndoială, nu numai îndeplinite, ci și depășite. E o bucurie să vezi cum prin munca harnicului nostru popor se înalță uzine, fabrici, școli, universități, locuințe noi, cum înfloresce patria. Această mîndrie trebuie s-o transformăm într-un imbold de luptă pentru noi succese în înfăptuirea hotărîrilor celui de-al IX-lea Congres al partidului. Fiecare, la locul său de muncă, să muncească astfel pentru a putea spune: iată, în ceea ce s-a realizat în țara noastră se află și o parte din munca mea, din inima mea, din tot ceea ce am mai bun. În continuare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus: România face parte din marea comunitate a țărilor socialiste care reprezintă un factor de seamă în lupta pentru pace și progres. Rezultatele muncii noastre, întărirea patriei sint o contribuție la întărirea întregului sistem socialist.

Ridicînd economia, dezvoltînd cultura, întărind patria, noi sporim forțele care luptă pentru apărarea păcii.

Sintem hotărâți — a spus vorbitorul — să facem totul pentru a ne aduce și în viitor, din plin, contribuția la marea cauză a socialismului și a păcii. În întreaga sa istorie poporul nostru nu s-a dat niciodată în lături atunci cînd a trebuit să-și aducă contribuția la cauza civilizației. Numai întărind pacea, numai împiedicînd pe agresorii imperialiști să dezlănțuie un nou război vom asigura mersul nostru hotărît înainte spre o viață tot mai înfloritoare.

Cuvintele secretarului general al partidului sint salutate cu îndelungi ovații și nesfîrșite aplauze. Minute în șir, în Piața Unirii răsună urale în cinstea Partidului Comunist Român, a politiciii sale, în cinstea României socialiste.

După însuflețita întîlnire cu locuitorii orașului Iași, tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat s-au îndreptat spre sediul comitetului regional al P.C.R., unde a avut loc o scurtă convorbire cu membrii biroului comitetului regional.

În cursul după-amiezii, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Iosif Banc și Virgil Trofin, însoțiți de conducători ai organelor locale de partid și de stat, s-au întîlnit în amfiteatrul „Mihai Eminescu” al Uni-

versității ieșene cu cadre didactice și studenți din acest centru universitar.

Intr-o atmosferă de mare entuziasm, în aplauzele a mii de studenți, oaspeții sint întîmpinați de ministrul învățămîntului, acad. Ștefan Bălan, de adjunctul său, prof. dr. Jean Livescu, de rectori ai instituțiilor de învățămînt superior din Iași, de un mare număr de cadre didactice. Un grup de studenți inconjoară pe oaspeți, oferindu-le buchete de flori.

Aducînd oaspeților un călduros salut din partea cadrelor didactice și a studenților din centrul universitar Iași, prof. univ. dr. Ion Creangă, rectorul Universității „Al. I. Cuza”, a spus: Centrul universitar din Iași cuprinde astăzi cinci instituții de învățămînt: Politehnica, Institutul de medicină, Institutul de agronomie, Conservatorul și Universitatea „Al. I. Cuza” — alma mater. În cadrul universității ieșene este integrat acum și Institutul pedagogic. Iașul numără în prezent peste 19 000 de studenți, dintre care 14 600 la cursurile cu frecvența obligatorie.

În cuvîntul său, acad. Cristofor Simionescu, președintele filialei Academiei Republicii Socialiste România, a arătat că oamenii de știință și cultură participă astăzi la entuziasmul cu care populația Iașului întîmpină conducerea de partid și de stat. Sărbătoarea de azi, a spus vorbitorul, este expresie a unor simțăminte care își au izvor în înțelegerea deplină a tezelor și faptelor prin care Partidul Comunist Român se vădește, cu fiecare zi, mare realizator al năzuințelor de veacuri ale poporului către libertate, bunăstare și progres.

A vorbit în continuare prof. univ. Constantin Ciopraga.

Vorbitorul a înfățișat pe larg realizările obținute în dezvoltarea culturală și artistică a Iașului în anii socialismului.

A luat apoi cuvîntul tînăra Simona Nenescu, studentă la Institutul politehnic, care în cuvinte pline de înflăcărare a dat glas simțămîntelor ce animă tineretul universitar ieșean.

Permit cu vie aplauze a luat apoi cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Este pentru noi o deosebită bucurie — a spus vorbitorul — de a vizita acest vechi centru de știință și cultură, de a ne întîlni cu profesorii și studenții Universității din Iași.

Am ascultat cu deosebită plăcere cuvîntul tovarășilor care au înfățișat tradițiile științifice și culturale ale Iașului. Este adevărat că Iașul are un renume vechi. Oamenii de știință și cultură din Iași au adus o contribuție de seamă la făurirea limbii și culturii românești, la dezvoltarea științei. Iașul continuă și astăzi să ocupe un loc de frunte în întreaga activitate științifică și culturală din România.

S-ar putea vorbi mult despre trecutul nu prea îndepărtat dar glorios al Iașului. Fără activitatea din secolul al XIX-lea, fără oamenii care au militat neobosit pentru realizarea unirii, pentru înfăptuirea aspirațiilor înaintate ale poporului, noi n-am fi putut pași la construcția socialismului. Iată de ce istoria partidului comunist nu poate fi înțeleasă fără a cunoaște întreaga istorie a poporului nostru, lupta sa pentru făurirea națiunii române, a unității sale naționale.

În anii construcției socialismului — a spus în continuare vorbitorul — activitatea cultural-științifică și învățămîntul au cunoscut un nou și puternic avînt. Partidul Comunist a pornit în întreaga sa activitate de la ideea că pentru a ridica patria spre o viață civilizată trebuie, paralel cu dezvoltarea industriei, agriculturii, a întregii economii naționale, să se dezvolte cu putere și activitatea științifică și culturală.

Oamenii de știință și cultură români, și printre aceștia se numără și mulți ieșeni, au avut în trecut multe realizări care au dus faima țării peste granițe. Și mai mulți oameni de știință și cultură au obținut în anii construcției socialismului asemenea realizări, reușind să facă cunoscută țara noastră, prin activitatea lor, în străinătate. Realizările lor sint o contribuție la îmbogățirea științei și culturii naționale, precum și la cea universală.

Congresul al IX-lea a trasat un program vast de

dezvoltare multilaterală a patriei noastre. Desigur, centrul atenției continuă să stea dezvoltarea limbii, industriei, agriculturii — fără acestea nu se poate concepe progresul țării. Totodată, după cum a trasat Congresul a trasat o serie de sarcini importante: direcția dezvoltării activității științifice, cultura, bunăstării învățămîntului, aceasta fiind o condiție de seamă pentru progresul general al societății românești socialiste. Societatea pe care noi o construim este mai dreaptă din cîte a cunoscut omenirea. Socialismul deschide căi nelimitate pentru dezvoltarea materială a omului. O dată cu socialismul se poate realiza cu adevărat de umanism, omul putîndu-se bucura plin de binefacerile civilizației, ale dezvoltării producției, ale științei și culturii.

Părăsind clădirea Universității, oaspeții au făcut o vizită la complexul de cămine nr. 2, unde un grup de studenți i-a întîmpinat cu buchete detranducătorii au vizitat cîteva camere din complexului, apreciînd aspectul plăcut și confortabil al interioarelor.

Seara, în aclamațiile a mii și mii de ieșeni, oaspeții au mers la Teatrul Național „Vasile Poni” pentru a vedea spectacolul „Vasile Poni”.

Pe fundalul împodobit cu motive specifice moldovenești al scenei teatrului s-a desfășurat spectacolul cloric, revărsare de ritmuri și culori.

În cea de a doua zi a vizitei oaspeții au vizitat Muzeul Unirii, fosta reședință domnească a lui Cuza Vodă pînă la 1862, monument al unei epoci de strălucită afirmare națională. Locul de unde au răsunat biruitoarele versurile cel cîntec „Hai să dăm mină cu mină / Cei cu română / Să-nvîrtim hora frăției / Pe pîra României”.

Prin fața oaspeților, care parcurg cu atenție meroasele săli ale muzeului, se perindă prețioasele rii și documente, chipurile unioniștilor, ale deponași în divanul ad-hoc, între care Moș Ion figurile marilor bărbați ai epocii — Nicolae Bălcescu, Alexandru Ioan Cuza, Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Anastase Panu, Costache Negri, Rosetti, frații Golești, Gh. Magheru, ale tuturor care prin luptă și simțirea lor generoasă au contribuit la făurirea României unite și neîntinate.

Din pergamente și acte străvechi, din mărfapte ale domnilor și cărturarilor acestui pămînt cu elocvență că ideea unității de neam și de limbă năzuința a întregului popor — s-a dezvoltat în dova, Țara Românească și Transilvania din vechi. „Pohta ce am pohtit... unirea Transilvaniei dovei și a Țării Românești” — este un act de scris de mina lui Vodă Mihai Viteazul — în fața primei unități naționale — în fața căruia oapropes.

Ideea unității naționale străbate și din altment expuse în muzeu, cronici ale lui Miron Cristea și Neculce, scrieri ale lui Constantin Cantacuzescu și Dimitrie Cantemir, cristalizîndu-se pe deplin gramul pașoptiștilor: „...sintem același popor, identic ca nici un altul, pentru că avem același nume, aceeași limbă, aceeași religie, istorie, aceeași civilizație, aceeași instituții, legi și obiceiuri, aceeași temeri și aceeași simțăminte, aceeași trebuințe de îndestulat, aceeași hotărîți, aceeași dureri în trecut, același viitoriu gurat și în sfîrșit aceeași misie de împlinit...”

Exponatele — documente, fotocopii, gravblouri, obiecte — compun un impresionant nădejdlor și luptei de secole, înfățișînd ales momentul istoric al Unirii de la 1859.

— Este important, remarca tovarășul Ceaușescu, apreciînd buna organizare a acestei expoziții, ca muzeul să se dezvolte în continuare, să se realizeze noi mărturii și documente, pentru a pune în evidență și mai bine amploarea tuturor etapelor poporului nostru pentru unitatea națională și făurirea unui stat unitar și independent. Secretar general al C.C. al partidului îi sfătuiește pe tovarășii muzeului să nu omită nimic, nici o mărturie, nici un document care ar putea contribui la înflăcărea și adevărului istoric privind revolu-

STAT ÎN REGIUNILE IAȘI ȘI SUCEAVA

1848 și Unirea, precum și poziția marilor puteri europene și a diferitelor categorii sociale din Țările Române față de aceste momente de răscruce din istoria poporului nostru. Referindu-se la respectul pe care îl datorăm trecutului de vitejie și afirmare, trațiilor glorioase ale poporului român, tovarășul Ceaușescu a insistat ca muzeele regionale să reprezinte, lângă mărturiile locale, o oglindă în mic a muzeului de istorie a partidului comunist și a mișcării revoluționare și democratice din România.

După vizitarea muzeului conducătorii de partid și de stat au fost oaspeții locatarilor noilor cartiere Dimitrie Cantemir, Nicolina-Socola după care au vizitat noua zonă industrială a orașului, cartierul Tudor Vladimirescu. Întimpinați pretutindeni e entuziasmul locuitorilor din oraș apoi de-a lungul drumului de mii de țărani cooperatori din Lețcani, Iloaiei, Bălțați, Tg. Frumos au coborât spre Siretului la Mircești.

Documentele muzeului de la Mircești evocă bogata activitate creatoare a lui Vasile Alecsandri, patriotismul său fierbinte, rolul de seamă pe care l-a jucat în viața social-politică și culturală a României în a doua jumătate a veacului trecut. Fotografii, manuscrise, tipărituri, cronicile ilustrează trăinicia sa prietenie cu Mihail Kogălniceanu, Nicolae Bălcescu, Alecu Russo, C. Negruzzi, testă înflăcărea cu care poetul a participat la revoluția din 1848, la înființarea Unirii Principatelor Române. Se conturează clar rolul important pe care l-a jucat Alecsandri în afirmarea poeziei populare, în circuirea valorilor artistice universale pe meleagurile țării noastre, în întemeierea teatrului și făurirea limbii noastre literare, în înflorirea culturii românești și în afirmarea ei peste hotare.

În curtea vastă, conducătorii de partid și de stat sînt întâmpinați de mii și mii de oameni dornici să-și exprime căldura simțămintelor de nețărmurită dragoste și încredere în Partidul Comunist Român, continuatorul nobilelor tradiții ale celor ce au luptat pentru păstrarea unității și demnității naționale, pentru libertate și progres.

În aclamațiile mulțimii, ia cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. După ce mulțumește pentru prietenia caldă, el spune: Vizitînd regiunea Iași, acest rumos colț al Moldovei, am ținut să aducem un omagiu narelui luptător pentru unirea Țărilor Românești, pentru formarea statului național român, aceluia care s-a închinat întreaga viață luptei pentru neatinerea țării și care, totodată, a muncit neobosit pentru punerea în valoare a comorilor nepieritoare ale folclorului românesc. Poezia, întreaga activitate literară a lui Vasile Alecsandri reprezintă una din cele mai mari contribuții la formarea limbii și literaturii românești. Așa cum a spus însuși poetul, el a datorat poporului tot ceea ce a creat. În popor se găsește întreaga forță creatoare a neamului românesc.

Cuvintele secretarului general al C.C. al P.C.R. sînt acoperite de ropote de aplauze, de urale care durează minute în șir. O fanfară cîntă Hora Unirii. Conducătorii de partid și de stat se prind în hora încinsă în curtea casei din Mircești, împreună cu țărăncile și țărăni înveșmîntați în mîndrul nostru port popular.

La întorcerea spre Iași, în sate mii și mii de oameni salută din nou cu căldură trecerea oaspeților.

După-amiază conducătorii de partid și de stat s-au întîlnit cu activul de partid din regiune și au luat parte la o masă tovarășească.

În seara zilei de 21, mii de cetățeni ai orașului s-au adunat pe străzi și în gară spre a-și lua rămas bun de la conducătorii partidului și statului. Răsună aclamații vibrante, urări în cinstea Partidului Comunist Român și a conducerii sale. Trenul se desprinde de pe peron în aplauze și ovatiile mulțimii.

Primul popas al conducătorilor de partid și de stat pe meleagurile sucevene a fost la Botoșani. Întreg orașul a ieșit pe străzi întâmpinînd pe oaspeții cu bucurie. Cuvîntul de salut în numele locuitorilor din țara de sus a fost rostit de Vasile Potop, prim-secretar al comitetului regional de partid,

Primul popas al conducătorilor de partid și de stat pe meleagurile sucevene a fost la Botoșani.

Emil Bobu, președintele sfatului popular și de alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor obștești, ai maselor de oameni ai muncii.

Au fost vizitate apoi uzinele textile. Vizitînd uzinele, tovarășul Nicolae Ceaușescu adresează oamenilor calde cuvinte de salut, urări de sănătate și fericire, de noi succese în muncă.

În continuarea vizitei, conducătorii au poposit într-un loc scump poporului român — satul din care s-a născut luceafărul literaturii noastre, Ipoteștiul lui Mihai Eminescu.

Mii de oameni din toate satele și comunele învecinate ies în întâmpinarea conducătorilor. Mașinile opresc în aclamațiile sătenilor. Un tînăr sol al satului, strănepot al marelui poet, tînărul elev ipoteștean Tănase Traian, îi întâmpină pe oaspeții declamînd pateticele și profeticele versuri, murmurate acum de toate buzele: „Ce-ți doresc eu ție / Dulce Românie / Țara mea de visuri / Țara mea de dor...”

Conducătorii vizitează sălile Muzeului memorial, urmărind — prin numeroasele documente expuse — drumul tragic al vieții și creației celui mai mare făuritor al limbii românești, pînă la deplina și strălucita lui afirmare, spre toate zările lumii: „Poni luceafărul, creșteau / În zări a lui aripe / Și căi de mii de ani treceau, / În tot atîtea clipe”. Numeroase ediții tipărite în toate limbile de circulație ale pămîntului, de la engleză și germană, pînă la arabă și hindu, confirmă impresionanta pătrundere în cultura mondială a nemuritoarei opere eminesciene.

În încheierea vizitei omagiale, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus: Am vizitat cu adîncă emoție casa unde și-a trăit copilăria marele poet român Mihai Eminescu. În tot ce a scris Eminescu, genialul nostru poet, clocotește dragostea de țară și de popor. Dorința lui, ca poporul român să se înalțe tot mai sus, s-a împlinit astăzi în România socialistă. Cuvintele lui despre marea viitor al României s-au realizat în epoca noastră. România are azi un viitor mare, clădit de întregul popor român, care se înalță în lume ca și luceafărul lui Eminescu.

La Dumbrăveni — străveche așezare suceveană, conducătorii de partid și de stat sînt întâmpinați de întreaga comună. După tradiționalul bun sosît, oaspeții au fost informați despre dezvoltarea cooperativei și despre perspectivele ei, după care se vizitează cîteva sectoare de producție printre care construcțiile zootehnice, sera și solariile cooperativei care adăpostesc sub sticlă și folii de polietilenă cîmpuri de legume.

În încheierea vizitei tovarășul Nicolae Ceaușescu, salutînd în numele C.C. al P.C.R. pe țărani cooperatori din Dumbrăveni și din alte sate ale raionului Botoșani, a apreciat rezultatele muncii cooperativelor subliniînd, în mod deosebit, buna rînduială în sectorul legumicol.

La ora amiezii, peste 15 mii de locuitori ai orașului Suceava, străvechea cetate de scaun a Moldovei și din satele învecinate, au făcut o entuziasă primire scumpilor oaspeți.

Tovarășul Vasile Potop, prim-secretar al comitetului regional de partid, adresează oaspeților tradiționala urare: Bine ați venit pe meleagurile sucevene, după care prezintă un scurt dar impresionant bilanț al realizărilor oamenilor muncii din regiune. În prezent producția industrială a regiunii este de 12 ori mai mare decît în 1948. Succese importante s-au obținut în mecanizarea și chimizarea agriculturii.

Primit cu vie și îndelungi aplauze, a luat apoi cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a spus: Este pentru mine și pentru ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului nostru o deosebită bucurie de a ne întîlni cu locuitorii minunatului și străvechiului oraș Suceava, fosta cetate de scaun a lui Ștefan cel Mare.

Știu că bucovinenii sînt oameni foarte primitivi și foarte calzi, dar întîlnirile pe care le-am avut pînă acum cu oamenii muncii din regiunea dv., cu dumneavoastră, locuitorii orașului Suceava, ne-au întrecut așteptările. În aceste manifestări calde noi vedem prețuirea politicii marxist-leniniste a partidului nostru care, în întreaga sa activitate, pune mai presus de orice servirea cu credință a poporului român. Poporul nostru a trebuit să ducă multe lupte de-a lungul secolelor pentru existența sa, pentru crearea statului național român, a națiunii române. Bucovinenii, sucevenii au fost printre aceia care, în decursul secolelor, au adus o contribuție de preț la această luptă în care, un rol strălucit a avut marele voevod Ștefan cel Mare. A trebuit să învingem multe greutăți; poporul nostru a știut însă să-și unească forțele și să învingă toate furtunile, pentru a ajunge la înflorirea de azi. Anii socialismului, deși puțini, numai douăzeci, au însemnat am putea spune, o adevărată renaștere a națiunii noastre, a statului nostru, a poporului român. Multe înfăptuiri s-au obținut în acest rîstimp în dezvoltarea industriei, agriculturii, științei, culturii, în creșterea bunăstării maselor. Toate acestea sînt rodul muncii talentatului și eroicului nostru popor care a înfăptuit și înfăptuiește cu hotărîre politica partidului comunist, expresie a intereselor vitale ale tuturor celor ce muncesc. O ilustrare a marilor noastre realizări este și ceea ce s-a înfăptuit în orașul dv., în regiunea Suceava. Întreprinderile noi, moderne, orașul aproape renăscut, satele înfloritoare, activitatea culturală vie și, mai mult decît toate, viața plină, fericită a poporului sînt rezultatele politicii partidului nostru. Tocmai datorită ridicării întregului nostru popor la o viață nouă de bunăstare materială și culturală am putut realiza marile noastre succese de pînă acum. Aceasta constituie totodată garanția că programul elaborat de cel de-al IX-lea Congres, de ridicare a țării pe noi culmi de progres și civilizație, va fi nu numai realizat, dar și depășit.

În încheiere, tovarășul Ceaușescu a urat locuitorilor Sucevei, în numele Comitetului Central al partidului,

La cetatea Sucevei

noi succese în activitate, o viață cît mai îmbelșugată și fericită.

După încheierea mitingului din piața centrală a orașului, oaspeții s-au îndreptat spre sediul Comitetului regional de partid unde a avut loc o scurtă înfîlînire cu membrii Biroului Comitetului regional.

În cursul după-amiezii conducătorii de partid și de stat au vizitat Mînăstirea Putna. În drum, în comuna Vicovul de Jos, coloana de mașini a întîlnit în cale o nunță țărănească. În frunte erau mirii — Vasile Zubasi, muncitor la o întreprindere forestieră, și Stela Calanța, țărăncă cooperatoare — înconjurată de socri și nuni, de nuntași. Nunta se oprește aclamîndu-i pe oaspeții. Tovarășul Ceaușescu urează tinerei familii multă fericire în viață. Să ne scrieți cînd veți avea primul copil — le spune la despărțire tovarășul Ceaușescu.

Din comuna Putna, străbătînd un drum străjuit de brazi, oaspeții se îndreaptă spre vestita ctitorie a lui Ștefan cel Mare, de la a cărei întemeiere se împlinesc în vara aceasta 500 de ani. Această aniversare va fi sărbătorită atît pe plan național cît și pe plan mondial, sub egida UNESCO.

Paginile cronicilor învie parcă în aceste monumente care mărturisesc de veacuri rădăcinile adînci ale spiritualității românești. Lîngă Putna e biserica de lemn din vremea lui Dragoș Vodă cu trecutul ei de legendă. Peste apa Putnei se află peștera sihastrului Daniel, cel amintit de cronicari și evocat de Bolintineanu.

Tot drumul pînă la mînăstire e străjuit de oameni îmbrăcați în port național. Țăranii îi salută cu căldură pe conducători. În poarta mînăstirii, clădită de marele voevod al Moldovei, oaspeții sînt întâmpinați de Iustin Moiescu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei. Ei sînt conduși spre lespedea de marmură, împodobită cu flori de acantă și ramuri de stejar unde își află mormîntul, potrivit voinței sale, Ștefan cel Mare. Oaspeții admiră vechiul monument, elementele stilului arhitectonic ce a înflorit în Moldova secolului al XV-lea, și se opresc la mormîntul marelui înaintaș — neîmficat luptător pentru apărarea gliei străbune. Se vizitează apoi muzeul din incinta mînăstirii, care și-a cîștigat o binemeritată faimă datorită tezaurului său artistic alcătuit din broderii, țesături, manuscrise, argintărie. Conducătorii de partid și de stat admiră vechea artă a împodobirii manuscriselor, privesc cu interes celebrul portret al lui Ștefan cel Mare, broderiile de o excepțională valoare care vădesc virtuțile artistice ale vechilor creatori de artă romani.

În cartea de aur a muzeului conducătorii de partid și de stat au scris: „Cu adîncă emoție am vizitat Mînăstirea Putna unde se află lăcașul de veci al celui ce a fost gloria Moldovei, scut de apărare a gliei străbune — Ștefan cel Mare, erou legendar, a cărui luptă și activitate închinată libertății și neatinării patriei și poporului, împreună cu a altor mari domnitori ai țării, stă la baza făuririi României.

Aceste locuri evocatoare care mărturisesc vechimea tradițiilor noastre de luptă, de cultură și civilizație sînt o adevărată școală de patriotism și încredere în forța poporului, care, stăpîn deplin pe soarta sa, continuă astăzi glorioasele tradiții ale înaintașilor, construindu-și o patrie nouă, înfloritoare, socialistă.

Împlinirea a 500 de ani de la zidirea acestei mînăstiri este un nou prilej de a cinsti minunatele tradiții patriotice ale poporului român.”

Oaspeții participă apoi la un spectacol folcloric prezentat de aproape 1000 artiști amatori din satele și orașele regiunii și de ansamblul de cîntece și dansuri „Ciprian Porumbescu” din Suceava.

În vreme ce corurile reunite interpretează un cîn-

(Continuare în pag. a 6-a)

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNILE IAȘI ȘI SUCEAVA

(Urmare din pag. a 5-a)

tec închinat partidului, grandiosul decor natural prin-de viață. Din codrii de brazi coboară sute de călăreți îmbrăcați în frumosul port bucovinean, purtând în mâini torțe aprinse, ca într-o imagine ruptă din balade.

La sfârșitul acestui feeric spectacol, luând cuvântul tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit pentru minunatul program artistic prezentat, subliniind că bogăția folclorului adus pe scenă de artiștii populari reprezintă o mare bogăție a acestei părți a României, a Sucevei, a bucovinenilor.

La Cimpulung Moldovenesc, oraș așezat într-un pitoresc colț de țară străjuit de crestele Rarăului, în întâmpinarea oaspeților au ieșit mii de cetățeni care le-au făcut o primire plină de dragoste.

După ce tovarășul Alexandru Iliescu, prim-secretar al comitetului raional de partid a urât conducătorilor un călduros „bun venit” îi informează despre munca și preocupările locuitorilor din raion. Primit cu vii aplauze și urale la cuvântul tovarășul Nicolae Ceaușescu care mulțumind pentru primirea făcută adresează tuturor locuitorilor orașului și raionului Cimpulung un salut călduros din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Cimpulungul, a spus vorbitorul, are tradiții frumoase. Din acest oraș, din raion s-au ridicat neamărați luptători care în condiții grele au ținut vie flacăra libertății și independenței.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat apoi realizările oamenilor muncii de pe aceste meleaguri și dezvoltarea pe care o va cunoaște raionul în anii următori.

În încheiere secretarul general al C.C. al P.C.R. a urât celor de față mult succes în activitatea lor, fericire și o viață îndelungată.

La Suceava conducătorii de partid și de stat au vizitat Institutul pedagogic, nouă și importantă instituție de învățământ superior. O mare mulțime de studenți salută cu căldură pe conducători.

În continuare s-au vizitat Combinatul de industrializare a lemnului și Combinatul de celuloză și hirtie din Lunca Sucevei, fabricile de plăci fibrolemnoase și de mobilă ale Combinatului de industrializare a lemnului.

După vizitarea acestor importante obiective oaspeții s-au întâlnit cu activul de partid din regiune și au luat parte la o masă tovarășească. Cu acest prilej au luat cuvântul reprezentanți ai organelor de partid și de stat, reprezentanți ai oamenilor de știință, ai organizațiilor obștești și alții.

Mulțumind pentru entuziasta și caldă primire de care conducătorii de partid și de stat s-au bucurat în timpul vizitei în regiune, tovarășul Nicolae Ceaușescu a toastat pentru poporul nostru, pentru partid, pentru oamenii muncii din Suceava, din această parte a țării noastre, Bucovina, urându-le multe succese și fericire.

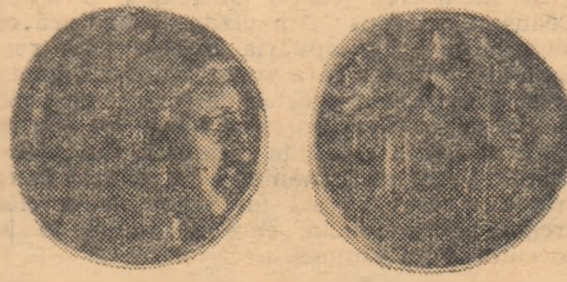
În seara zilei de 23 mai, conducătorii de partid și de stat părăsesc aceste minunate plaiuri ale țării. Din bătrâni codri s-au rupt cele mai tinere ramuri și din grădini flori proaspete ce trec din mână în mână până la fereastra vagonului, unde se află conducătorii de partid și de stat, care își iau rămas bun de la harnicii și entuziaștii locuitori ai pământurilor sucevene.

FILE DIN ISTORIA PATRIEI

TEZAUURUL DE LA VEDEA

In reconstituirea istoriei noastre vechi, cercetătorii din acest domeniu se folosesc de mai multe categorii de documente. În acest sens sînt folosite, în primul rînd, știrile rămase de la istoricii antici, mai mult sau mai puțin contemporani cu evenimentele pomenite.

O altă categorie de izvoare constituie inscripțiile. Cum însă strămoșii noștri daco-geți — mai ales pentru veacurile dinaintea erei noastre — nu întrebunțau acest mijloc de exprimare, este firesc să nu aflăm decît într-o etapă tîrzie asemenea documente. Totuși, ecouri ale prezenței lor pe aceste meleaguri și a activității desfășurate de ei s-au păstrat în inscripțiile găsite în cetățile grecești de pe vechiul teritoriu al Dobrogei. În aceste inscripții — descoperite în cetatea grecească Istria — găsim amintit pe un șef de trib get sau mai curînd al unei uniuni de triburi, Remaxos și pe un altul, Salmodeghikos.

Tetradrahmă cu numele lui Alexandru cel Mare

Izvoarele amintite pînă acum ne pomeneau de nume de căpetenii geto-dace, de triburi și populații, de ciocniri războinice și, uneori, de anumite obiceiuri, dar ne rămânea necunoscută viața lor de toate zilele, cu uneltele lor, cu armele, cu podoabele, cu satele în care locuiau și cetățile în care se apărau. Cu o completare a cunoștințelor noastre în acest domeniu a venit arheologia, care se ocupă cu cercetarea resturilor de cultură materială și spirituală păstrate în pămînt, pe meleagurile unde au trăit strămoșii noștri. De pe urma unor astfel de cercetări ca cele întreprinse la Piscul Crăsanj (raionul Lehliu, reg. București), la Zimnicea (reg. București), la Popoștii (reg. București), la cetățile dacice din munții Hunedoarei, precum și cele de la Poiana (reg. Bacău), ca să nu amintim decît pe cele mai importante, învățații români au scos la lumină un mare număr de documente privind modul de viață al strămoșilor noștri geto-daci de pe cuprinsul întregii țări.

Din categoriile de izvoare amintite reieșea mai puțin clar viața economică și legăturile de schimb pe care le aveau geto-dacii cu populațiile mai mult sau mai puțin îndepărtate de ei. Asupra acestui aspect al vieții lor, informații prețioase ne oferă o altă categorie de izvoare: cele monetare.

Monedele, prin însăși natura lor, fie că sînt de aur, argint sau bronz, poartă de cele mai multe ori, pe una din fețe, numele regelui sau orașului ori a șefului de trib care le-a

emis. Cum acești regi, șefi de trib sau cetăți sînt bine precizați atît din punct de vedere cronologic cît și geografic, noi sîntem în măsură să ne dăm seama de un nou aspect al vieții strămoșilor noștri: viața materială și legăturile comerciale pe care ei le întretineau cu alte populații.

Este cazul tezaurului descoperit în comuna Vedea, raionul Giurgiu. În timpul din urmă, membrii cooperativei agricole de producție din această comună au descoperit, cu ocazia unor lucrări de irigație, un tezaur de monede antice. Autoritățile locale au anunțat de îndată această descoperire conducerei Muzeului de istorie din Giurgiu.

În urma primirii acestei știri, cercetătorii muzeului de istorie din Giurgiu s-au deplasat la Vedea și, cu lărgul sprijin al membrilor cooperativei, au reușit să stringă 18 monede vechi de argint, precum și vasul în care se aflau depozitate.

Toate monedele descoperite sînt tetradrahme (piese de cîte patru drahme) din care unele au pe ele înscris numele lui Alexandru cel Mare, (anul 336—323 î.e.n.) altele (cele mai numeroase) — numele lui Filip III Arhideul (323—316 î.e.n.) fiul și succesorul lui Alexandru cel Mare, iar cîteva, numele lui Lisimah, regele Traciei, (306—281 î.e.n.).

Pe față (avers) monedele reprezintă capul lui Herakles, iar pe partea opusă (revers) — chipul lui Zeus șezînd pe tron și ținînd în mîna dreaptă vulturul, iar în stînga sceptrul.

Toate aceste monede au fost bătute pe la sfîrșitul secolului al IV-lea și începutul secolului al III-lea î.e.n. Greutatea medie a fiecărei monede este de circa 16.50 gr. Intregul tezaur a fost descoperit într-o ulciică de pămînt, care a fost recuperată și restaurată prin grija muzeului de istorie din Giurgiu. Vasul în care au fost găsite monedele este caracteristic culturii materiale a geto-dacilor de la sfîrșitul secolului al IV-lea și începutul celui următor.

Încă din cursul secolului al IV-lea, geto-dacii au început să cunoască și să folosească acest nou și minunat instrument de schimb care este moneda. Mai mult, spre sfîrșitul aceluiași secol, și mai ales în cele următoare, ei vor începe să bată monedă proprie, care să ia locul schimbului în natură. Prin aceasta se dovedește că ei trec pe o treaptă superioară de dezvoltare economică și socială, fapt care a făcut necesare apariția și folosirea monedei.

Tezaurul de monede de argint de la Vedea ne dovedește că geto-dacii erau în schimb de bunuri materiale și cu vecinii lor de la sudul Dunării cu tracii, care erau conduși de regele Lisimah. În cursul acestor schimburi de bunuri, o parte din ele erau achitate prin monedă. Tezaurul descoperit la Vedea contribuie la lărgirea cunoștințelor istoriei noastre vechi, arătînd relațiile economice întinse pe care le aveau strămoșii noștri cu vecinii lor de la sudul Dunării.

B. MITREA

Institutul de arheologie
al Academiei
Republicii Socialiste România

Ce să citim

VIAȚA NU ÎNCEPE LA NAȘTERE

Pliniu, un mare învățat al lumii antice, povestește în una din scrierile sale, că soția împăratului Nero, fiind însărcinată, purta în sin un ou de găină, încălzindu-l cu căldura corpului său timp de 21 de zile. Din oul clocit, în acest chip ciudat, a ieșit un pui care era cocș. După părerea celor vechi, acesta era un semn că împărăteasa va naște un băiat. Și în adevăr, așa s-a întimplat. A fost, desigur, o coincidență. Totuși, această întimplare a întărit superstiția existentă pe atunci că oul de găină poate fi folosit ca mijloc de previziune a sexului viitorului copil.

Credințe de acest fel au existat la multe popoare din

vechime. Ele nu aveau nimic comun cu știința, de aceea, mințile cele mai luminate din acea vreme au căutat să dea un răspuns potrivit asupra vieții dinaintea de naștere. Încercările au rămas însă multe veacuri fără rezultat. Un răs-

puns științific asupra vieții dinaintea de naștere a putut fi dat numai o dată cu apariția embriologiei — parte a biologiei care se ocupă cu studiul embrionului.

Broșura *Viața nu începe la naștere*, apărută în Editura Științifică, descrie etapele importante parcurse de oamenii de știință în lămurirea fenomenelor vieții, începînd din momentul fecundării oului și pînă la nașterea ființei respective. Ea înarmează pe cititor cu multe cunoștințe folositoare asupra înțelegerii proceselor complexe ce au loc în cursul vieții embrionare, zdruncinînd din temelie toate credințele deșarte legate de această importantă etapă a vieții organismelor vegetale și animale.

DRUMUL UNOR ATOMI... SAU ALCHEMIE MODERNĂ

În evul mediu, cînd misticismul era în floare, existau o seamă de visători care își în-

chipuiau că prin folosirea vrăjitoriei ar putea obține o substanță magică — piatra filozofală — cu ajutorul căreia să transforme un metal obișnuit într-unul prețios, de exemplu în aur. Dar încercările lor au rămas fără rezultat. Și nici nu se putea altfel. Natura își are legile ei care nu pot fi schimbate de nici un fel de vrăjitorie. Numai cunoașterea științifică a acestor legi a permis omului din zilele noastre să înfăptuiască ceea ce au încercat să facă multe generații de visători cunoscuți sub denumirea de alchimisti.

Astăzi — datorită progresului uriaș realizat în direcția descoperirii secretului energiei nucleare și în construirea de reactoare nucleare — a devenit, în adevăr, posibil ca o substanță să fie transformată în alta. Reactorul atomic din zilele noastre este o adevărată piatră filozofală a timpurilor moderne, realizată însă nu prin vrăjitorie, ci cu ajutorul științei.

Cum este alcătuit un atom? Ce este și cum funcționează

un reactor nuclear? Cum se transformă unele substanțe în altele? Iată întrebări la care cititorul găsește răspunsul în broșura de popularizare a științei intitulată *Drumul unor atomi... sau alchimie modernă* apărută, nu demult, în Editura Științifică. Broșura oferă o lectură plăcută și instructivă la sfîrșitul căreia cititorul face cunoștință cu farmecul unei lumi neobișnuite — lumea fantastică a atomului.

„PACTUL ISLAMIC“ ȘI REALITĂȚILE CONTEMPORANE

În jungla numeroaselor pacte agresive de tipul N.A.T.O., C.E.N.T.O., S.E.A.T.O. și altele de acest fel — constituite după cel de al doilea război mondial din inițiativa și cu sprijinul celor mai reacționare cercuri din S.U.A. și Marea Britanie — iată că, în ultima vreme a apărut un nou mărmăcin cu denumirea de „pactul islamic”. Cel care a lansat, de fapt, ideea acestui pact este regele Feisal al Arabiei Saudite. A făcut-o în decembrie trecut. Scopul?... Nu a fost, desigur, mărturisit. Ca un comerciant fără scrupule care, ambalează cât mai frumos, o marfă dăunătoare, ca să o poată vinde, Feisal și-a ascuns adevăratele intenții sub învelișul cuvintelor mieroase despre necesitatea unei „sfinte alianțe a lumii musulmane” alianță care să ducă, chipurile, la „întărirea legăturilor spirituale ale fraților musulmani”. Ar fi vorba, așadar, de o alianță religioasă. Și, pentru a demonstra că așa stau lucrurile și nu altfel, monarhul saudit, fiind nu demult într-o vizită în Iordania, a încercat să creeze impresia că se află acolo nu ca șef de stat sau personalitate politică, ci mai mult în rolul de apărător al locurilor sfinte ale musulmanilor.

Numai că, așa cum glăsuiește înțelepciunea populară „mița-n sac n-o poți ascunde că i se văd ghearele”, nici apelurile lui Feisal nu pot ascunde adevăratele țeluri politice și militare ale planului „pact islamic”.

Care sînt de fapt aceste țeluri? E necesar să amintim că în prezent în emiratele și sultanatele din Golful Persic (Aden, Kuwait etc.) ca și în Arabia Saudită și în alte țări ale lumii arabe, masele populare duc o luptă susținută pentru a se scutura de jugul stăpînitorilor americani și englezi și cel al marilor feudali autohtoni. În Yemen poporul a alungat pe imamul care stăpînea țara. În multe din țările Orientului Mijlociu și Apropiat există apoi bogate zăcăminte de petrol pe care le exploatează mari monopoluri americane și engleze. În același timp, în Aden se află una din cele mai mari baze militare engleze de la est de Suez. Sub loviturile mișcării de eliberare națională desfășurată în această parte a lumii, cercurile guvernante și de afaceri din S.U.A. și Anglia își văd tot mai mult amenințate pozițiile lor în Orientul Apropiat și Mijlociu. Și, pentru a-și apăra aceste poziții, ele au nevoie de un organism în stare, după părerea lor, să facă acest lucru. Deci, cu acest scop principal este plănuită constituirea „pactului islamic” propus de către regele Feisal.

Tentația monarhului Arabiei Saudite și a sprijinitorilor săi anglo-americani a pricinuit încă de la început numeroase atacuri din partea celor mai multe țări arabe. Republica Arabă Unită, Siria, Irakul, Libanul și altele s-au pronunțat cu hotărîre împotriva constituirii acestui pact. În legătură cu aceasta, fostul șef al statului irakian, Aref, (decedat în urma unui accident de avion, dar a cărui politică este continuată de fratele său șeful actual al statului), declara: „Însăși ideea unei alianțe islamice este inacceptabilă forțelor de eliberare din țările arabe și masele musulmane nu se vor lăsa înșelate”. Și mai hotărît este luarea de poziție a președintelui Republicii Arabe Unite, Naser, care arăta: „pactul islamic pe care Arabia Saudită urmărește să-l rea-

lizeze nu este decît o versiune a vechiului pact de la Bagdad și va avea aceeași soartă”. (Pactul de la Bagdad a fost și el o creație a celor mai reacționare forțe din S.U.A. și Anglia care, cu ani în urmă, după retragerea Irakului, s-a desființat).

În urma numeroaselor împotriviri, Feisal a recurs la politica tergiversărilor. El a amînat, deocamdată, realizarea planului său, în speranța că va putea găsi, în lunile ce urmează, noi sprijinitori. Dacă va reuși sau nu, o vor arăta, desigur, evenimentele. Dar un fapt este sigur. În zilele noastre cînd lupta pentru pace și mișcarea de eliberare națională se intensifică tot mai mult, „pactul islamic” nu se poate solda decît cu un eșec. Realitățile lumii contemporane, în general, și cele din lumea arabă pe care vizează „pactul islamic”, în special, stau mărturie grăitoare în acest sens.

S. LAZĂR

AMERICA LATINĂ ESTE ÎN MIȘCARE

Întorcîndu-se dintr-o călătorie din America Latină, senatorul nord american, Robert Kennedy, și-a exprimat părerea că acest continent este „în mișcare”, și că o „revoluție este inevitabilă” aici; că „rămășițele trecutului se află sub asaltul forțelor care cer schimbări”.

Observațiile senatorului american sînt conforme cu realitatea, mai bine zis cu o parte a realităților din statele Americii Latine. Dar mai sînt încă multe lucruri de spus despre aceste realități, de pildă despre politica S.U.A. față de continentul latino-american.

Cu 5 ani în urmă a luat ființă mult lăudată „alianță pentru progres”, prezentată ca o formă de ajutor din partea S.U.A., pentru accelerarea dezvoltării țărilor latino-americane. Cîrind s-a observat că „progresul” statelor latino-americane a intrat într-o fundătură, iar bogățiile acestor țări se scurg neîncetat spre aliatul „dezinteresat” — S.U.A.; că dependența economică și politică față de S.U.A. se accentuează vertiginos. Ba mai mult: S.U.A. și-a scos de multe ori masca de „bun vecin”, trecînd la intervenții directe, cum s-a întîmplat în Guatemala; cum se întîmplă în prezent în Republica Dominicană. Schimbările în bine, progresul adevărat al acestor țări, nu sînt dorite de monopolurile americane. America Latină a rămas același loc al deselor lovituri de stat militare, unde dictătorii se schimbă mereu dar traiul poporului rămîne mizer; unde milioane și milioane de țărani trăiesc mai rău ca iobagii din evul mediu.

În toată America Latină, majoritatea țărănilor este lipsită de pămînt. În Brazilia, de pildă, cea mai întinsă țară a continentului latino-american, din circa 80 milioane de oameni, 45 de milioane locuiesc la țară. Mai mult de jumătate din populația sătească este alcătuită din muncitori agricoli fără pămînt. În ce-i privește pe țărani care au pămînt, proprietățile lor sînt atît de mici încît nu le pot asigura traiul. Ne dăm seama de acest lucru dacă cercetăm cifrele. Gospodăriile țărănești care reprezintă 79,9 la sută din numărul total al gospodăriilor agricole, nu ocupă decît 10 la sută din pămîntul cultivat.

Vești de pretutindeni

- Un grup de fizicieni de la Institutul unificat de cercetări nucleare de la Dubna (U.R.S.S.) a realizat o instalație frigorifică, care funcționează pe baza unui principiu nou. Cu ajutorul acestei instalații se obțin temperaturi foarte scăzute, cu mult sub zero și care pot fi menținute un timp, practic, nelimitat.
- La Pulville, Mississippi (S.U.A.), un grup de actori progresiști șomeri au creat „Teatrul liber al sudului”, unde vor prezenta piese consacrate luptei împotriva discriminărilor rasiale, pentru pace și democrație.
- În apropierea orașului Vidin (R.P. Bulgaria) se află o peșteră în care se aud sunete minunate, adevărate melodii. Din această cauză i se spune „Peștera muzicală” sau „Peștera cîntătoare”.
De unde provin sunetele? S-a stabilit că zgomotele produse de căderea picăturilor de apă sînt transformate de rezonanța deosebită a peșterii într-o muzică deosebită.
- Un grup de medici britanici a reușit, printr-un procedeu special de influențare, să facă ca doi ciini polițiști să uite mirosul de om. După aceea, ei au fost sensibilizați la mirosul de stupefiante. Ei urmează să fie folosiți la reperarea locurilor unde sînt ascunse stupefiante.
- În Noua Zeelandă, la Waitomo, se află „Peștera luminoasă”, în care trăiește o insectă numită „Arachnocampa luminosa”, care, literalmente, luminează peștera respectivă. Spre deosebire de licuriciul nostru, „Arachnocampa luminosa” emite o lumină albăstruie în perioada larvară.
- Recent, s-a organizat în R.F. Germană un concurs pentru titlul de „cel mai vorbăreț om din lume”. Concursul a fost cîștigat de Peter Spiegel, în vîrstă de 62 de ani din Essen, care a reușit să rostească într-un minut aproximativ 1000 de cuvinte.
- În Italia a fost realizată o anvelopă pentru automobile, dintr-un material neobișnuit: benzi de oțel. Anvelopa se obține prin suprapunerea a trei asemenea benzi de oțel, care pot fi înlocuite în modul cel mai simplu. O asemenea anvelopă costă cu 12 la sută mai puțin decît una obișnuită.

nemulțumirile maselor, luptele sociale. În multe țări, mișcarea de partizani, care în rîndurile ei are mulți țărani, a luat un mare avînt. Ziarul „Voz Proletaria” din Bogota (Columbia) scria în legătură cu lupta partizanilor din Venezuela:

„S-a aflat că trupele guvernamentale atacate continuu de partizani, după ce au străbătut fără rezultat regiunile muntoase din statele Lara și Portuguesa, au ocupat fermele și micile așezări rurale, torturînd cu cruzime și ucigînd pe țărani. Casele acestora au fost incendiate, semănăturile distruse. Foarte mulți țărani au fost arestați și trimiși în lagăr la Tokuo. Detașamentele de represiune nu au cruțat nici măcar copiii. La Umokaro-Alto a fost ucis un băiețuș de opt ani, Luis Enrique Losada”.

Asemenea cruzimi au loc în aproape toate statele sud-americane. Țăranii sînt hotărîți să ducă lupta pînă la capăt. „Pămînt sau moarte, Vom învinge” — lozincă aceasta își găsește o răspîndire tot mai largă. Țăranii nu mai pot avea încredere în promisiunile de reformă agrară, nici în spijin din partea guvernanților.

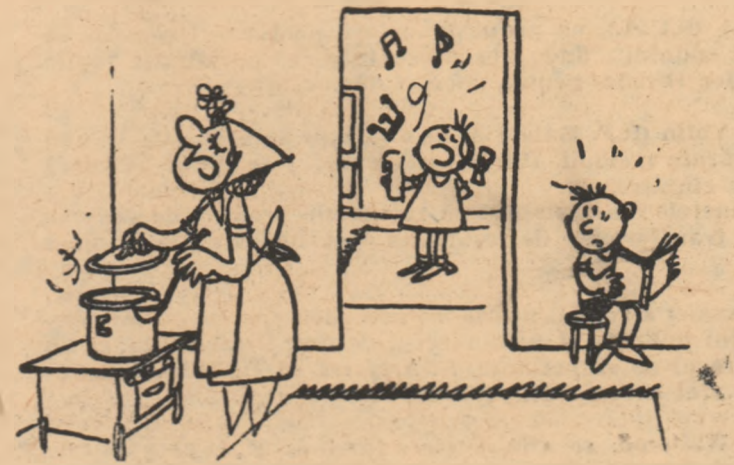
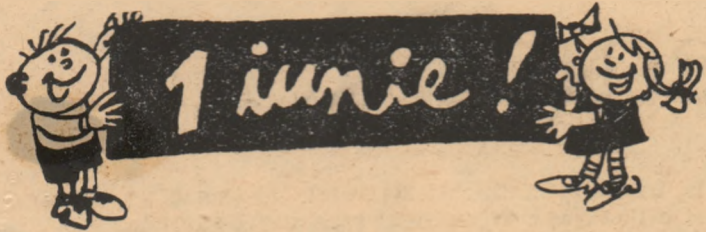
America Latină a devenit un continent al unor mari frămîntări sociale, asemuit din această pricină cu un vulcan gata să erupă.

E. MARTIN

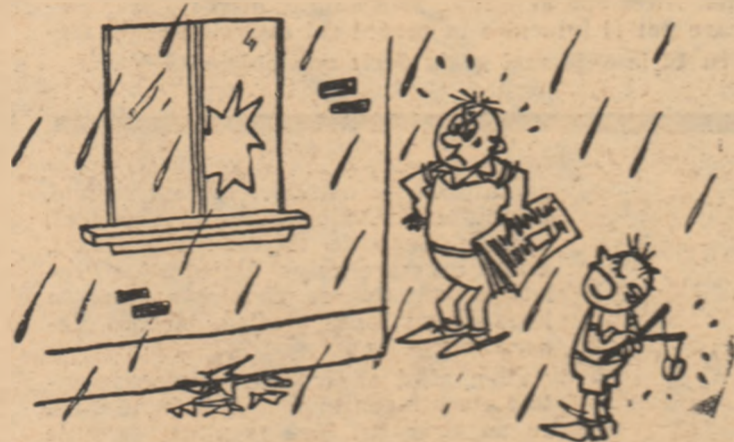

Acești țărani columbieni nevoiți să-și părăsească locurile natale din cauza mizeriei, au fost angajați la o mină din apropierea orașului Bogota, unde ziua de lucru este de 14 ore, condițiile de muncă îngrozitoare, iar salariul abia le ajunge de a-și duce existența de pe o zi pe alta

— Ionele! N-o mai trage de codițe! Las-o să învețe la muzică...

— Crede-mă, tătucule, a plouat cu pietre...

URSUL INOVATOR

Ursul, cică, n-are coadă
C-a băgat-o-n baltă, nadă,
Și din gheață-a scos-o boantă...

Eu știu altă variantă:
Nea Martin (c-asa îl cheamă)
Era băgător de seamă
La o fabrică-n pădure
Care face gem de mure
Și lucrau sub el aici
Gize, iepuri și arici
Printre care, într-o vreme,
Se iviră și probleme:
Discutau, cine cu cine,
Cum să pună gemul bine
Ca să-l ducă-n piață, Jos,
Și gustos și arătos.

Și uite-așa, din plan în plan
Se ajunse la borcan.

Ursul, cind văzu grămada,
Iși băgă și dinsul coada
Și vorbi, oftind din greu:
— Am ceva idei și eu
Aș propune, dacă vreți,
La borcan niște pereți
Și, gândindu-mă profund,
I-ar cam trebui și fund.
(Născocise dumnealui
Gaura covrigului)
Și făcând un plan, de zor,
Se trezi... inovator!
Dup-o vreme, ucenicul
Discutau ca „ăia micii”
Iar Martin, ca le-obicel,
Se si-nfipse între ei:
— Se petrece vreun mister?
— Ba nu, „domnu” inginer.
E stricată ușa asta,
Nu-i venim de hac și basta!
Mata ești inovator:
Dă-ne-o coadă de-ajutor!

Dar cind își băgă podoaba
Ca să vadă cum e treaba,
Toți trintiră ușa tare
Și-i rămase... cită are.

Știi MORALA cum se-nnoadă?
„D-ala n-are ursul coadă!”

Stelian FILIP

CAUTÎND INDIGO

Am vrut să-mi fac niște copii după certificatul de naștere. N-am reușit! În toate birourile de copiat acte din Pitești mi s-a răspuns la fel:
— N-avem indigo!
M-am hotărît să-mi procur singur indigoul necesar. M-am dus la papetărie. Acolo vinzătorul mi-a povestit următoarele:

„A venit într-o zi o tinerică simpatică și a cerut câteva coli de indigo. Peste câteva zile scena s-a repetat cu exactitate. Aceeași cumpărătoare ne-a solicitat din nou indigo. Nu după mult timp ea și-a făcut din nou apariția în magazin.

— Vă rog să-mi dați câteva coli de indigo.

— N-ați mai venit dumneavoastră acum vreo două zile? am întrebat-o.

— Ba da.

— Și săptămîna trecută?

— Ba da.

— Și n-ați cumpărat tot indigo?

— Exact. Aveți memorie bună!

— Nu vă supărați,

dumneavoastră lucrați la un birou de copiat acte? Sinteți dactilografă?

— Nu.

— Atunci?

— Sint bibliotecară în comuna Drăgan“.

După ce vinzătorul mi-a povestit această întâmplare pentru a motiva de ce nu mai are indigo în magazin, m-am deplasat în comuna respectivă cam nedumerit. Abia după ce am discutat cu sătenii și am răsfoit registrul de activitate al bibliotecii, am înțeles rostul indigoului: aceeași recenzie figura și pe 17 și pe 19 martie, aceeași „Lectură cu glas tare” figura și pe 15 și pe 24. Noroc cu diminețile de basm care mai dădeau varietate manifestărilor cu cartea.

Cînd a aflat cum stau lucrurile, responsabilul papetăriei a întocmit imediat o notă pentru suplimentarea comenzii de indigo.

Să sperăm că n-o să mai fie nevoie.

Vladimir PANĂ

Sfaturi pentru...

Gestionarii de bufete:

Nu vă lăsați influențați de sportivii care fură startul la suta de metri... La suta de grame nu e același lucru.

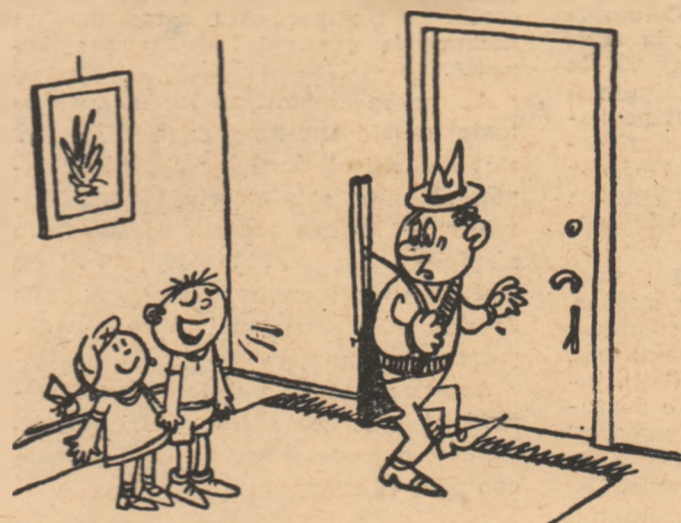
Medicii navetiști care dau consultații între două... trenuri:

Cu metoda dumneavoastră de a consulta bolnavii în grup punîndu-i să strige în cor „treizeci și trei” puteți ajunge cel mult la performanțe corale, nu... medicale.

Cei care bat apa-n piuă în ședințe:

Cînd luați cuvîntul, nu uitați să-l mai dați și altora.

Grigore POP

— Tătucule, așa-i că discară ne spuî o poveste nouă?...

Plimbăreții dintr-un sector al cooperativei agricole de producție în altul:

O.N.T.-ul organizează excursii pentru turiști numai în țară și peste hotare. Nu și în interiorul cooperativei agricole de producție în care lucrați.

Cooperatorii care muncesc superficial:

Rasolul este bun numai în supă nu și în activitatea dumneavoastră.

Agronomii care trag chiulul:

Oricit de bine ați cunoaște „buletinul meteorologic”, tot mai pică și cite o inspecție din... senin, care vă strică... ploile.

DESTĂINUIRE

Întîmplarea cu calul care vorbea o știe toată lumea. Cică un căruțaș motăia pe capră în zgomotul monoton al roților, cînd auzi pe cineva vorbind. Privi în jur, nimeni. „Mi s-o fi părut” își zise el. După câteva minute, vocea se auzi iar. Ascultînd mai atent, căruțașul își dete seama că cel care vorbea nu era altul decît calul.

— Mare minune, exclamă căruțașul, n-am mai pomenit cal care să vorbească.

— Nici eu! I-o întoarse calul!

Ei bine, asta nu-i o glumă cum s-a spus, ci o întîmplare adevărată. Calul cu pricina există în comuna Stroești, unde m-a și acostat zilele

trecute cu următoarea întrebare:

— Sinteți de la revista „Albina”?

— Da, cu ce te pot servi? am îngăimat eu, revenindu-mi din uimire.

— Aveți o pagină de umor, iar comuna Stroești face parte din raionul Gura Humorului, așa că sinteți primul care ne puteți ajuta.

— De acord. Nechează-mi ce ai de spus.

— Aici la Stroești, coopera-

torii agricoli sînt supărați foc pe conducătorii de atelaje, care s-au făcut niște ciubucari. Dacă cineva vrea să-și are lotul ajutător cu atelajul cooperativei, deși i se reține contravaloarea lucrării din zile-muncă, trebuie să-l „ungă” cu 2-3 poli pe conductorul de atelaj. Altfel nu vine. Dacă vrea omul să-și care lemne din pădure sau să se ducă la moară, cu toate că plătește cooperativei agricole o taxă pentru căruță, trebuie să-i împingă și conduc-

torului ceva. Așa e obiceiul. Fără ciubuc, conductorii de atelaj nu mișcă un deget, chit că sînt pontăți pentru aceste treburi, potrivit ordinilor de serviciu eliberate de brigadierii.

— Bine, înțeleg supărarea oamenilor, dar nu și pe a voastră, a cailor. Cu ce vă deranjează pe voi faptul că cei care vă strunesc sînt ciubucari?

— Cu ce? Tot satul vorbește că e o măgărie să faci jocul unor ciubucari. Or, noi

sintem cai, nu măgari. Nu putem suporta asemenea insultă. Cerem să ni se aprobe transferul la o altă unitate.

— Bine, am zis eu. O să transmitem această rugămînte consiliului de conducere al cooperativei. Să presupunem că au să pună cițiva conducători să vă transporte la noua unitate. Cine le va da ciubucul?

La această întrebare, calul a rămas fără voce. Nici pînă astăzi nu mi-a dat răspunsul. Poate ni-l va da conducerea cooperativei agricole Stroești.

Nicolae VLAHU